

EXPERIÈNCIES DE NOVIOLÈNCIA EN L'EDUCACIÓ

Ja tens el joc de cartes per a conflictes?

(...)

No tens res millor? Si arribes a la violència és perquè hi havia un conflicte amagat que no has atès. Els conflictes són positius. La violència, en canvi..., no. De conflictes, sempre en tindrem, i ens ajuden a aprendre! Però cal saber jugar la partida.

Primer, pots jugar la carta de la **provenció**. Saps què significa? És anticipar-se abans que esclati un conflicte. Preparar el terreny perquè els conflictes que vagin apareixent «flotin» i, veient-los, puguem canviar-los de cor i de paraula.

Si amb això no n'hi ha prou, treu la **negociació**. És valuosa: no depèn de tercers. Consisteix a buscar el pacte amb l'altre!

Quan aquesta carta no aconsegueix res, pots tenir a punt l'**ajuda entre iguals**. Suposa que alguns companys i companyes vetllin sempre per desbloquejar conflictes abans no esclatin. Si esclaten, pots recórrer al comodí de la **mediació**: una persona o equip amb talent o format en expertesa mediadora. Escolliu tots dos algú amb qualitats que us pugui comprendre i pugui mediar entre vosaltres.

Si no, opteu per l'**àrbitre**: confieu en algú que, escoltant-vos, indiqui com avançar. Però heu de fer cas del que us digui, d'acord?

Si encara no milloreu, toquen cartes més complexes: el **jutge**, algú que té autoritat sobre els dos i dictarà veredicte, que s'encarregarà que ho compliu. I si ni així us en sortiu... a vegades cal posar límits, i pot caure un **càstig**. El càstig hauria de tenir relació amb el conflicte, perquè l'objectiu és educatiu, no pas fer mal. I ha de ser l'última carta!

No inverteixis la piràmide afrontant primer el conflicte amb el càstig: promou una cultura de la noviolència al teu voltant!